

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eorumdem ad populum Constantinopolitanum epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων μάρτυ-
ρων περὶ τῆς πίστεως ἀόρατας, οὐχ
ἡκιστα δὲ τὴν τῆς τρισμακαρίου Ἰω-
άννου τῆς θεολόγου καὶ διαφελιστοῦ,
τῆς πολλῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν δε-
σποτικὴν παρρησίαν κηρυττομένου. διὸ
ἐκ τῶν περὶ τῆς πίστεως, Κύριλλον καὶ
Μέμνονα, καὶ ἀδελφὸν Ἰωάννην ἀδελφὸν
καὶ τῆς ὁποιοῦντος ἀλλοτρίους πε-
ποιήκαμεν. ἐκ τῶν δὲ συνεργήσαντας
αὐτῶν τῇ αὐθαδείᾳ καὶ τυραννίδι, ἢ
δι' ἀπάτην, ἢ διὰ φόβον, ἀκοινων-
ήτοις πεποιήκαμεν, συμμετρήσαν-
τες τὴν παιδείαν τῇ τῆς πειρασμέ-
νους μετὰ μελέας. ὡς γὰρ αἰδωνόμε-
ναι τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς αἰρέτικῆς
παύσωνται κακοδοξίας, τὴν τε τῶν
ἀγίων πατέρων πίσιν, τῶν ἐν Νικαίᾳ
τῆς Βιθυνίας συνελεγκόντων, ἀνακρί-
νωμεν, καὶ σὺν ἡμῖν καὶ τῶν ῥαμμάτων
τῶν ἀποστόλων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν
βασιλέων εἰς τὸ συνέδριον συνελεγκόν-
τες, μὴ ἡσυχίας ἱερῶς προέπουσης
τῶν ἡγουμένων ἐρρήνῃσι, τῆς τε δε-
σποτικῆς ἀκοινωνήσεως ἀπαλλαγῇ-
σονται, καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀπολή-
ψονται λειτουργίαν.

Ἐπιστολὴ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν
Κωνσταντινουπόλει
λαόν.

Τῶν ἀλαβείων, καὶ πιστῶν, καὶ
φιλοχρίτων λαῶν τῶν ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σίας ἡ σωδοῦς.

ΝΟΜΟΣ ὅστις ἀναφῇ τοῖς
ποιμέσι, πολλῶν τῶν πειρασμένων
ποιεῖται κηδεμονίαν, ἵνα μήτε κλέ-
πτης ταῦτα λησθῇ, μήτε θηρία κα-
τεσθῇ, μήτε νόσος λυμάνηται.

nientibus, sanctorumque ac tri-
umphatorum martyrum, maxi-
me vero beatissimi Ioannis theo-
logi ac euangelistæ (quem sum-
mam apud Dominum nostrum fi-
duciam familiaritatemque obti-
nuisse constat) monumenta om-
nia complectendi desiderio fla-
grantibus. Quapropter prædictos
Cyrillum & Memnonem depo-
nere, & episcopali munere exue-
re compulsi sumus: reliquos vero
tyrannidis ac temeritatis illorum
fautores & administratos, siue metu
adacti, siue fraude quoque allec-
ti fuerint, excommunicationi sub-
iiecimus, correctionis modum vo-
luntaria illorum pœnitentia defi-
nientes. Nam si eos pœnituerit, &
hæreticam doctrinam deserue-
rint, sanctorumque patrum qui
Nicææ Bithyniæ conuenerunt,
fidem receperint, & nostro con-
fessui iuxta religiosissimorum, ac
Christi amantium imperatorum
nostrorum literas sese adiunxe-
rint, eaque modestia, quæ sacer-
dotes decet, quæ disputantur per-
uestigarint; excommunicationis
vinculo absoluentur, & in sacer-
dotalis ministerii locum restitu-
entur.

Compulsio-
ra vestra
malitia &
vassania,
nulla iusta
ratione vos
urgente.

*Eorumdem ad populum Con-
stantinopolitanum
epistola.*

*Synodus piiissimo, fidelissimoque
ac Christi amanti populo san-
ctæ Dei ecclesiæ Constantino-
politanae.*

LEX est sine scripto tradita pa-
storibus, nempe vt sedulam o-
peram nauent, ne gregem aut fu-
res rapiant, aut feræ deuorent,
aut morbi qualescumque lædant.

Quod si illi qui pecudum curam
fulceperunt, tantam prouiden-
tiam, tantamque sollicitudinem
illis impendunt, ut beatus Iacob

Gen. 31. v. 39. ad Laban clamet: *Diei estu vreb-
bar, et noctis gelu, fugiebatque som-
nus ab oculis meis; captum a bestia*

tibi non attuli: quantam ratione
præditis Saluatoris nostri gregi-
bus curam impendere par erit,

Gal. 3. v. 27. qui greges diuinis characteribus
insigniti sunt, in Christum qui-

Psal. 4.

dem baptizati, & Christum indu-
ti, & Dominici vultus lumine si-
gnati? Quamobrem, ne vanis ru-
moribus seducti, mœrore tabesca-
tis, turbarumve fluctibus exagi-
temini; operæ precium duximus,
his nostris literis animas vestras
præmunire. Nos enim, vniuerso-
rum curatore Deo mentes reli-
giosissimorum, Christi que aman-
tium imperatorum nostrorum ad

*Aut nulla
per id tempus
erant turbe,
aut ea solū,
quas Nesto-
riani concitauerant.*

hoc instigante, Ephesum adueni-
mus, ac ciuitatem quidem omni
rumultuationis genere plenam,
vniuersam vero Synodum non
mediocriter turbis agitaram, san-
ctam autem ecclesiam velut mare
sæua quadam tempestate iacta-
tam reperimus, Cyrillo Alexan-
driæ antea episcopo, & Memno-
ne Ephesino, instar procellæ te-
tram hanc tempestatem concitan-
tibus. Ambo enim metuentes; Æ-
gyptius quidem, ne in hæreticæ
doctrinæ ipsius capita, cum Apol-
linarii impietate conuenientia,
inquireremus, ipsumque hæreseos
condemnaremus; alter vero præ-
ter alia ignauæ suæ administratio-
nis, quæ tota ciuitate rumor iacta-
uerat; inter se conspirantes, & v-
nam tyrannicam mentem præ se
ferentes; & ille quidem quinquæ-

είη ὁ ἅγιος λόγος τοῦ θεοῦ ὁ κηδε-
μονίαν πεποιθὲς ἡμῶν, ποσὺν τὴν αὐ-
τῶν ποιούμεναι τοῦ ἐκείνου, ὡς βοᾷ
ὁ μακάριος Ἰακώβ τοῦ Λά-
βαν ἡμῶν συγκαθήμενος τῷ καύμα-
τι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυ-
κτὸς, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τοῦ
δαλμῶν μου, καὶ ἐπιδάσκαλον ἐκ ci-
λῶν χάσσει ὅσῳ χεῖρ ποιήσας τοῦ
νοῦ τῆς λογικῆς τῆς σωτῆρος ἡμῶν
τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ τοῦ θεοῦ ἐκείνου
χαρὰς τῆς βαπτιστικῆς, καὶ εἰς Χρι-
στον, ἐνδυσάμενος ὁ Χρῆστος, καὶ σημά-
ζοντα τῷ φωτὶ τῷ τοῦ σωτῆρος κυρίου;
τοῦ τοῦ χάριν ἀναλαβόντος ὡς ἐκείνου τῆς
ὑμετέρας διὰ τῶν ἡμετέρων τοῦ
ἐκείνου ψυχῆς· ἵνα μὴ τῆς μα-
ταίας φήμας ὑπακούοντες ἀδυσμῆ-
σιν, καὶ τῶν ἀλλοτρίων τῆς διανοίας ἐκ-
δέξασθαι. ἀφικόμεθα γὰρ εἰς τὴν ἐπι-
σκόπῳ τῶν κηδεμόνων τῶν ὅλων τοῦ
τοῦ τοῦ θεοῦ καὶ φιλοχρίστου βα-
σιλέως ἡμῶν τὴν διανοίαν εἰς τὴν
κινήσαντος καὶ ἐκείνου τὴν πάλιν
τοῦ τοῦ παντὸς πεπληρομένου, καὶ
τὴν ἀπασαν συνόδον οὐ μετρίως
τοῦ τοῦ κληρῶν, καὶ κληρῶν ἐκκλησίαν μιμουμέ-
νῳ, Κυρίλλῳ τῷ πρὶν Ἀλεξαν-
δρείας ἐπισκόπῳ, καὶ Μένονος τῷ Ε-
φεσίων, δύνῃ καταγείδων τὸ χαλε-
πὸν τῶν ἐκείνων χιμῶνα. δει-
σαντες γὰρ, ὁ μὲν Αἰγύπτιος, ἵνα μὴ τῆς
κατάστατος τῆς αἰρέσεως αὐτῆς κακο-
δοξίας, τὰ τῇ Ἀπολινάριου δυνα-
τεῖα συμβαίνοντα, ἐκδηλοῦντες αἰρε-
τικὸν αὐτὸν κατακρίνωμεν· ὁ δὲ τῆς
ἄλλης αὐτῆς ῥαθυμίας τὰ καὶ τὴν πάλιν
ἐκείνου συμβαίνοντα· συμφρονήσαν-

ANNO
CHRISTI
431.

τες, καὶ μίαν περὶ τῆς αὐτῆς γνώμην καὶ ὁ μὲν πενήκοντα
Αἰγύ-

ANNO
CHRISTI
431.

Αἰγυπτίους Ἐπισκόπους, ὁ δὲ Ἀσιανοὺς
πλείους ἢ τετράκοντα συναγαγόν, καὶ
ἄλλοις ὕπαι, ὅτι μὲν ἀπάτη, ὅτι δὲ
φόβῳ παρορμητοὶ, ἐκ ἡβου-
λήθησαν μὲν ἀναμεῖναι τὸ κοινὸν τῶν
πανταρχῶν ἀφικνουμένων ἀγωνι-
στικῶν Ἐπισκόπων συνεδρίον κατὰ προ-
νήσαντες, ὅτι ἐκκλησιαστικῶν δεσμών,
καὶ πάντα ἀπόπως καὶ παρανόμως δια-
παρξάμενοι, ὡς εἰς ἀκροπόλεως
μὲν δυναστεῖν ἅπασι παρακελεύον-
ται, ναύτας δὲ καὶ κληρικοὺς Αἰγυ-
πτίους, καὶ ἀγροτικούς Ἀσιανοὺς εἰς τὰς
τῶν Ἐπισκόπων οἰκίας δόποτέλλοντες,
καὶ τὰ ἀνήκεστα ἀπελθούσας, καὶ φό-
βον τοῖς σαθετέροις Ἐπικρεμῶντες,
καὶ τὰς οἰκίας ἐξωθεν Ἐπικραφόντες,
ὡς Ἐπιστολῆς ἐστὶν ὅτι πολιορκηθῆ-
ναι ὁφείλοντας, ὡς ἄλκιρον σωπεί-
δαι τοῖς ὑπὸ αὐτῶν ὀφθαλμοῖς γε-
νημένοις. πάντα καὶ παρὰ νόμον, καὶ
πεῖρα πλεονεξίας αὐτῶν ἀπα-
ξίαν μεμαρκησέναι, ἀποποιήσαντες με-
τα, ὅτι εἰς ποσὸν κακίας ἐληλα-
κότας ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ μεγάλῃ ἐκδοσύνῃ
καταλιπεῖν. διὸ τοῦτο μὲν, ὡς τῶν
κακῶν ἡγεμόνας, κατελεῖν ὡς ἄλκι-
ρον, καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ἄλλοτελοῖς
πεποιήκαμεν, ὅτι δὲ τοῦτο σωερ-
γήσαντας τῶν ἀκοινωνησῶν ὑπε-
βάλομεν δεσμῶν. ἐκ ἀπαγορεύοντες
πλεονεξίας, ἀλλὰ πλεονεξίας φιλα-
δοξίας αὐτοῖς ὑπονοήσαντες ὑ-
παν. ὡς δὲ ἐξέλωσιν ὡς τὰς
ἀναδεμαπῶσαι μὲν τὰ ὑπὸ Κυρίλλου
δόποτέλλοντα καὶ ἄλλα, τὰ δὲ δόπο-
λικῆς καὶ ἀναγελικῆς * διδασκαλίας
ἄλλοτελοῖς, εἰς τὸ πᾶν τὸ ἀγίων πατέ-
ρον ἐπανελθόν, τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν Βι-
θυνίας συνελεσθέντων, καὶ κατὰ τὸ θέλημα τῶν ἀποστόλων καὶ φιλοχρίστων
Concil. Tom. 5.

ginta episcopos Aegyptios; alter
vero plusquam triginta Asiaticos,
& aliquos alios, hos quidem astu
circumuentos, illos vero metu in-
ductos, congregans, noluerunt
quidem commune sanctissimo-
rum episcoporum vndecumque
aduentantium expectare Conci-
lium; contemptis autem ecclesia-
sticis legibus, omniaque absurde
& scelerate gerentes, tamquam
ex arce omnes ad impietatem ad-
hortabantur: nautas vero, cleri-
cosque Aegyptios, & agrestes A-
sianos ad episcoporum domos
mittentes, extremaque intermi-
nantes, ac infirmiores perterrefa-
cientes, & domos forinsecus in-
scribentes, quo nimirum oppu-
gnandi conspicui essent, iniquis
ipsorum actis assentiri compelle-
bant. Hæc autem cum animad-
uertissemus, experientiaque tyran-
nidem illorum comperissemus,
indignum iudicauimus, si eos qui
in tantum progressi sunt impro-
bitatis, in diuina & magna sacer-
dotali functione relinqueremus.
Quare hos quidem tamquam ma-
lorum auctores deponere coacti
fuimus, & ab episcopatu omnino
amouimus; ceteros autem, qui
horum adiutores & administri
fuerunt, excommunicationis vin-
culo subieccimus, pœnitentiam
non denegantes; quin potius cle-
mentia ostium subapertum eis
reliquimus. Nam si capita a Cy-
rillo emissæ, quæ ab apostolica
& euangelica doctrina aliena
sunt, quamprimum anathema-
tizare voluerint, & ad sanctorum
patrum, qui in Nicæa Bithyniæ
conuenerunt, fidem redire, &
iuxta pientissimorum ac Christi

Omnia hæc
vna, com-
mentitia, &
calumniosa
esse patet ex
actis Concilii.

Quam im-
pudenter isti
mentuntur!

Sed hæc om-
nia occulte,
iniquè, & re-
merarie.

* ἐξελίξω-
μαι,

* διορίσας

Eccc

amantium imperatorum nostro-
rum literas, ea quę propofita funt,
fine tumultu ac exacte nobiscum
difquirere, piumque dogma con-
firmare; mox illos, veluti propria
membra, fufcipiemus, fedesque
facerdotales ipsis reftituemus.

ἡμῶν βασιλέων, ἀπορρέως καὶ ἀκρι-
βῶς τὰ τε παροκείμενα συζητήσαι, καὶ
τὸ βίσεβες δόγμα κυρῶσαι, ὡς αὐτοὶ
καὶ αὐτῶν ὡς οἰκεία μέλη διεξιόντων,
καὶ αὐτῶν ἱερατικοὺς αὐτοῖς ἀποδῶσ-
μεν θρόνοις.

ANNO
CHRISTI
431.

*Eorumdem ad reginas
relatio.*

Αναφορὰ τῶν αὐτῶν πρὸς τὰς
βασίλιδας.

*Imo vestro
in Cyrillum
furore & o-
dio vos ex-
cacante &
instigante.*

CONTRARIA iis quę spera-
bamus, vestrę pietati signifi-
care compulsi sumus, tyrannica
Cyrilli Alexandrini, & Memno-
nis Ephesini petulantia ad eam ne-
cessitatem nos perurgente. Nam
cum propter ecclesiasticarum san-
ctionum ordinem, piaque Christi
amantium imperatorum nostro-
rum decreta, religiosissimorum e-
piscoporum aduentantium prę-
sentiam eos opperiri, communi-
terque quę sanctę fidei sunt, expen-
dere, & ortas controuersias simul
examinare, atque apostolicum do-
γμα exacte discussum confirma-
re oporteret; nobis se nostrum ad-
uentum pręstolari cum scripsis-
sent, didicissentque tridui itinere
nos abesse; tyrannico inter se con-
fessu constituto, res flagitiosas, il-
legitimas, omni; absurditate ple-
nas ausi sunt: cum tamen magnifi-
centissimus comes Candidianus,
ordinis seruandi causa a religio-
sissimis Christique amantibus im-
peratoribus nostris missus, & ver-
bo & scripto illis denuntiasset,
vt piissimorum episcoporum qui
conuocati fuerant, aduentum ex-
pectarent, neque quidquam circa
piam fidem innouarent, sed illis
quę a pia mentis imperatori-
bus nostris decreta essent, insiste-
φιλέσας οὐκ ὀφείλουσιν, καὶ μηδὲν γεωπερίσαι πρὸς τὴν βίσεβη πρίν,
ἀλλὰ συζητῶσαι τοῖς ἱερατικοῖς ὡς αὐτοῖς ἀποδῶσμεν θρόνοις.

*Omnia ma-
nifeste falsa
sunt.*

ΕΤΕΡΑ γνωρίζειν τῇ ὑμετέρᾳ
προσδοκῶντες βίσεβη, τὰ
ἐναντία δηλῶσαι ὑμῶν ἐκείνῳ, τῆς
τυραννικῆς ἀπαξίας Κυρίλλου τοῦ Α-
λεξανδρέως, καὶ Μένωνος τοῦ Εφε-
σίου, τὸ ποιεῖσαι βιαζομένης. διὰ
τὸ διὰ τε πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δε-
σμών ἀκολουθεῖν, καὶ διὰ τὰ βίσεβη
τῶν φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων δε-
σπόμενα, ἀναμείναι μὴ τῶν ἀφι-
κνουμένων θεοφιλεστάτων ὁποιοῦ-
των πλὴν ὁμοῦ, κοινῇ διαπέ-
ψασαι τὰ πρὸς τῆς βίσεβος πίστεως,
καὶ τὰ παροκείμενα ζητήματα συ-
ιδεῖν, καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀποστολικὸν ἐρῶ-
ν ἡσυχαστὰς βεβαιῶσαι δόγμα· χρά-
σαντες ἡμῖν, ὡς πλὴν ἡμετέρων ἀνα-
μύροις παροιστῶν, καὶ μαθόντες
ὡς ἀπὸ τελῶν μόνων τυραννικῶν,
καθ' ἑαυτῶν τυραννικὸν συνέδριον
συγκροτήσαντες, ἄδεια καὶ ὡς ἀνο-
μα καὶ πάσης ἀποπίας γέμοντα ἐπόλ-
μησαν πρᾶγματα· καὶ πάντα τὰ με-
γαλοπρεπέστατου κόμητος Κωνσταν-
τινοῦ, τοῦ ἀπαξίας χάριν ὑπὸ τῶν βί-
σεβέστων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βα-
σιλέων ἀποσταλέντος, καὶ ἀγράφως
αὐτοῖς καὶ ἐγράφως ὡς ἐγγυησαν-
τος ἀναμείναι αὐτοῖς συζητῶντας θεο-
φιλέσας οὐκ ὀφείλουσιν, καὶ μηδὲν γεωπερίσαι πρὸς τὴν βίσεβη πρίν,
ἀλλὰ συζητῶσαι τοῖς ἱερατικοῖς ὡς αὐτοῖς ἀποδῶσμεν θρόνοις.

* τῶν, ἢ
αὐτῶν